

Život je dinamična pojava, što znači da smo njegovim tijekom suočeni s nizom novih spoznaja, informacija, iskustava, emocija, koje utječu na formiranje naših misli, ideja, stavova, koji se stoga s vremenom mijenjaju, ovisno o našoj evoluciji/involuciji.

Za misao, biti vjeran ne znači odbiti promjenu svog mišljenja (dogmatizam), niti pokoriti ideje nečem drugom osim njima samima (vjera), niti smatrati da su apsolutne (fanatizam), već znači odbijati promjenu istih bez dobrih i valjanih razloga, te znači smatrati provjereno, do novom podvrgavanju provjeri, ono što je prethodno jasno i čvrsto utvrđeno. Ima se pravo promjeniti mišljenje, ali samo kada je to dužnost. Stoga, te promjene moraju biti uzrokovane suštinskim razlozima (uslijed novih spoznaja, informacija koje utječu na naše poglede), ali ne smiju biti uzrokovane licemjerskom, koristoljubivom pragmatičnošću (koja je krajnje neomiljena društvena karakteristika). Ne promijeniti svoje stavove uslijed neosporne spoznaje da su pogrešni, također je vrsta izdaje, prvenstveno samoga sebe i svog razuma.

No, Damir Kajin je svoj osobni “kopernikanski preokret” učinio i sproveo na temelju samo koristoljubive pragmatičnosti, jer je htio postati predsjednik IDS-a, a do tada sve je bilo u najboljem redu: njegova je lojalnost bila neupitna, valjda upravljajući se i pogrešnim stavovima slijepo je slijedio svog predsjednika, kao brata. I odjednom je progledao i krenuo u osobni preobražaj, koji nanosi štetu i štetne posljedice najprije i najviše njemu samom, jer se on ne može nikako uvjeriti da ide krivim putem. Damir Kajin je iznevjerio načela, osobe i sustav u kojima se desetljećima zaklinjao, a među najgnusnije izdaje spada ona samoga sebe i vlastitog naroda. Njegova izdaja samoga sebe, ugrađena u njegovu genetsku strukturu, nastupila je u trenutku njegove slabosti, proračunato zarad koristi koja mu se ukazala na obzoru, kada je milom ili silom htio postati predsjednik IDS-a, odnosno kada mu to nije uspjelo. Od časnog, poštenog i principijelnog IDS-ovog narodnog tribuna (barem ga je tako velik broj ljudi doživljavao) preko osobnog interesa proglasio se umirovljenikom na samo jedan dan, radi stjecanja povlaštene saborske mirovine (i time izgubio osobni kredibilitet, poštenje i principijelnost), te uz SDP-ovu podršku protukandidirao se IDS-u da bi na kraju osnovao i postao predsjednik svoje stranke (ID-a) i s te pozicije napada, vrijeđa, omalovažava, pljuje na sve i svašta šta ima IDS-ov predznak. Damir Kajin je najprije izdao ono što je u ime IDS-a radio dva desetljeća, nakon čega sve što mu je ostalo u sjećanju o IDS-u, a zatim je zaboravio i svakodnevno zaboravlja izdaju i sve ono što je izdao. No, Kajin je osobnim “kopernikanskim preokretom” iznevjerio najprije i najviše samoga sebe. Njegovo svakodnevno djelovanje svelo se na nečasne postupke a time je postao i toliko mrskim i štetnim stvorom. Valja podsjetiti da pragmatični licemjeri, kao potencijalno najveći izdajnici, kriju se upravo u one koji se zaklinju u očuvanje društvenih vrijednosti i njihovu zaštitu, a to su prvenstveno profesionalni političari. A povijest nas uči da, prije ili kasnije, znatan broj njih počini izdajstvo, prilagodivši se novim okolnostima.

Na sreću u ljudskom životu sve je relativno, kratkovječno i besmisleno u odnosu na dugovječnost. Ali ostaje jasno da se najteže zavjetovati samome sebi i da je to obećanje najteže održati; te ukoliko se isti prekrši, postaje se i najveći mogući izdajnik, iznevjerivši ne zakone već neke osobne općeljudske principe. Tada se shvati da se ne može biti odgovorni pred zakonom, već samo pred samim sobom i svojom savješću, ukoliko je ona formirana sukladno humanističkim vrijednostima. U slučaju izdaje samoga sebe, a to je po mom sudu najviši mogući stupanj izdaje (jer najveća žrtava je izdajnik napram samoga sebe), kaznu odmjerava ne zakon već vlastita savjest. Ukoliko je ima, naravno!